

— Sepärrast, kui omma surma wodis veel,
heamelega omma ellowisi mele woime tulle-
tada, keigeselgem tunnistusse märk on se,
et ello olli Jummal a mele párrast; agga
kui ei woi surma peale mõttelda, muud kui
agga ahhastes ning kartes, selge ašsi siis,
et ep olle meie Jummal, waid furrati
tööd teinud sün ilmas. Oh Jéssand,
armas Jesus, anna sepärrast armust Sinna
isse, et keik ilmalikko fadduwa ja tühja
lusi mahhajättame, ja Sinno seest omma
rõmo otsime, et kui surma kord saab tulle-
ma, Sinno sees õnsaste ka lahkume. Amen.

3.

Abbi hådd a sees.

(Ühhe Saksakele armasa ramatokesse seest
wäljakirjotud, mis kutsutakse ueks Pühha-
páwa ramatuks.)

Minno õnsa issa maias olli se wiis, et

igga dhito keige omma perrega kokko tulit-
me, lauldes ning Jummalat palludes, Jé-
sundat tenima, ja nenda siis piddasime ja
pühhitsime iggakord páwa vimist otsa.
Süggise ja talve aial lugges issa meile ka
ühhe peatükki Piiblist, ja panni wahhest
head öppetust veel senna jure. Agga siisel
aial ei luggend temma meile Piiblist,
muud kui agga Pühhapäivil, ja ütles, et
ihho on sel aial tö ja waewa pallawa läbbi
jo nenda keigest jouust ilma, et suur lugge-
minne siis ei aita. Ja sesinnane meie armasa
issa maia wiis on meile keikile hing eassuks
tulnud. Olleme jo warra Jummalat öppi-
nud tundma ja armastama, ja ep olle
kiusatussed, egga ukutamised pahha peale,
meist heamelega woinud jaggo sada; seest
et Jummal meie silma ees ja süddames.
Andko armas Jummal, et keik laste wan-
nemad omma lastega, ja leivawannemad
omma perrega sedda head missi saaksid pid-